

stě v oblouku a že by strojvůdce neměl náležitý rozhled po trati. Tento výrok žal. úřadu jeví se jako úsudek skutkový a odborný, učiněný povoláním k tomu úřadem na základě volného hodnocení zjištěného skutkového stavu. Nss nemůže proto prováděti revisi tohoto výroku jinak nežli s hlediska § 6 zák. o ss a nemůže tudíž odborný úsudek příslušného železničního úřadu nahraditi úsudkem vlastním. Stížnost mohla by proti této části rozhodnutí s úspěchem namítati jedině tolik, že úsudek ten spočívá na vadném skutkovém zjištění nebo že jeví se s hlediska zjištěného skutkového stavu nelogickým. To však stížnost nečiní, nýbrž vytýká, že vzhledem k dopravním předpisům pro provoz na vlečkách může býti o bezpečnost provozu jinak postaráno. Tím však stížnost popírá vhodnost odborného úsudku žal. úřadu, ponechávajíc skutkový stav, na jehož základě min. žel. svůj úsudek vyslovilo, nedotčený, aniž vytýká, že na základě zjištěného skutkového stavu nemohlo žal. min. ke svému odbornému úsudku dospěti. Ježto však vhodnost nař. rozhodnutí nss přezkoumávati nemůže a po stránce skutkového zjištění stížnost nedává nss-u podnět k tomu, aby mohl uvažovati, zda odborný úsudek úřadu byl učiněn na základě bezvadně zjištěného skutkového stavu a zda netrpí vnitřní vadou, bylo tuto námitku stížnosti uznati za bezdůvodnou.

Č. 11. 387.

Stavební právo (Praha): V řízení podle §§ 9 až 11 zák. č. 88/1920 Sb. může strana uplatňovati i své zájmy hospodářské, avšak nemůže tak učiniti v řízení podle §§ 24 a 39 stav. ř. praž. o povolení stav. změn.

(Nález ze dne 27. června 1934 č. 13.016.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 8507/30, 9662/32.

Věc: Vojtěch a Růžena A. a firma A. & R. A. v Praze (adv. Dr. Jos. Reinisch z Prahy) proti zemskému úřadu v Praze o stavební povolení.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Intimátem magistrátu hlavního města Prahy z 20. února 1928 sděleno bylo st-lům rozhodnutí zsp-é v Praze, jímž bylo jim uděleno stavební povolení k postavení obchodního pětipatrového domu s podkrovím na staveništi, které vznikne zbouráním domu čp. . . . , za určitých podmínek v rozhodnutí blíže určených. Jako podmínka č. 55 bylo v stavebním povolení uvedeno, že stavebník (dnešní st-lé) resp. jeho právní nástupci budou povinni kdykoliv na požádání uvolniti při ulici 28. října loubí, jak jest toto v projednávaném plánu státní regulační komise projektováno, a že závazek tento musí býti zabezpečen vkladním reversem; k tomu bylo dodáno, že povinnost loubí otevřítí a právo obce toto otevření žádati nastane, jakmile bude možno toto loubí zříditi i u vedlejšího domu. Rozhodnutí zsp-é, obsahující stavební povolení, nabylo právní moci a podle usnesení kraj. soudu civ. v Praze ze 16. září 1929 byl zmíněný závazek st-lů, vyplývající z podmínky č. 55 stav. povolení, knihovně zajištěn.

Na základě žádosti st-lů o povolení některých stav. změn proti původně schváleným plánům uznal zem. úřad v Praze v cestě instanční svým rozhodnutím z 15. listopadu 1929, že projektované stavební změny

jsou technicky proveditelné a z veřejných ohledů přípustné za určitých, blíže uvedených podmínek. Ježto podle zápisu o stav. komisi se stavebníci zavázali, pokud jde o loubí, předepsané nyní v platném regulačním plánu, že bude-li jim povolena žádaná změna projektu, otevrou ihned toto loubí, a to i u sousední novostavby, kterou postaví na místě zbouraného domu, bylo st-lům uloženo zakreslit v plánu přízemí úpravu loubí v ulici 28. října v šíři 5 m, jak je předepsána v potvrzeném plánu státní regulační komise. Také toto rozhodnutí nabylo právní moci.

Dne 22. července 1930 podali st-lé u magistrátu hlavního města Prahy žádost o povolení změny schváleného projektu v tom směru, aby portálové výklady v přízemí byly přeloženy do platné regulační čáry v ulici 28. října. Za důvod své žádosti uváděli st-lé, že nář. Boh. A 8507/30 zrušeno bylo rozhodnutí min. prací ze 16. března 1928, jímž byl schválen regulační a zastavovací plán ohledně území Prahy I. a II., takže tento plán není potvrzen a platí tudíž původní plán regulační. V dalším upozorňovali st-lé na technické obtíže se zřízením loubí spojené.

Na základě provedeného komis. jednání bylo st-lům výměrem magistrátu z 27. září 1930 oznámeno, že rada hlavního města Prahy nevyhověla jejich žádosti, a to jednak z toho důvodu, že předložený projekt odporuje platnému plánu polohy, potvrzenému min. prací, jednak proto, že závazek zřídit loubí byl stavebníku pravoplatně uložen stav. povolením.

Na základě stížnosti, že stav. úřad I. stolice neučinil rozhodnutí do 14 dnů od podání žádosti, jak to předpisuje zák. o stav. ruchu, jehož se st-lé ve své žádosti dovolali, i na základě podaného odvolání proti rozhodnutí stav. úřadu I. stolice zrušil zem. úřad v Praze nář. výměrem napadené rozhodnutí, avšak žádosti st-lů o povolení výše zmíněných změn nevyhověl.

Proti tomuto rozhodnutí podána je stížnost, vytýkající, že rozhodnutí to je stíženo nezákonností a vadami řízení.

Uvažuje o stížnosti, musil nss především ze svého zkoumání vyloučiti ony námitky, které označují nář. rozhodnutí za neudržitelné se stanoviska hospodářského. Sem náleží námitky části B stížnosti, jež poukazují k tomu, že okamžitým zřízením loubí vznikla by st-lům škoda značného rozsahu, aniž by bylo poslouženo zájmům veřejným, dále k tomu, že není vyřešena otázka náhrady za poskytnutí průchodnosti loubí veřejnosti a konečně k tomu, že není dosud rozhodnuta otázka, zda st-lé jsou nuceni pečovati o řádný stav loubí a o jeho osvětlování.

Úkolem nss-u jest totiž jedině podrobiti napadený správní akt své revisi po právní stránce, nikoliv však s hlediska toho, jaké hospodářské důsledky bude mítí akt pro subjekt, který se jím cítí dotčen. Hospodářské zájmy subjektu, který se proti aktu úřadu brání, mohou být ovšem po případě velmi významné, avšak nss může k nim hledět pouze tenkrát, jsou-li právním řádem prohlášeny zároveň za zájmy právem chráněné. Jinak se tvrzené jejich porušení vymyká zcela z právní kontroly nss-u. Zák. č. 88/1920 Sb. o zřízení státní regulační komise pro hlavní město Prahu a okolí stanoví ovšem v § 1 výslovně, že při sdělování přehledného plánu podle tohoto zák. nutno mítí zřetel i k potřebám hospodářským. Tím jsou v řízení podle zák. č. 88/1920 i po-

třeby hospodářské prohlášeny za zájmy právem chráněné (srov. nál. Boh. A 8507/30, 9662/32). V řízení podle §§ 9 až 11 zák. č. 88/1920 Sb. může tudíž strana zajisté uplatňovati i své zájmy hospodářské. V případě dnes projednávaném však nejde o řízení podle zák. č. 88/1920 Sb., nýbrž o pravidelné řízení za účelem povolení stav. změn podle § 24 resp. 39 stav. řádu pro Prahu (zák. č. 40/1886 z. z. čes.). V tomto řízení však jest pro povolení stav. změn rozhodujícím jedině, zda jsou splněny podmínky stav. řádem resp. jinými právními předpisy stanovené, přičemž otázka, zda hospodářské zájmy žadatele o povolení jsou příslušným rozhodnutím stav. úřadů dotčeny či nikoli, zůstává bez právní relevance. I když tedy snad nař. rozhodnutí poškozuje hospodářské zájmy st-lů, není tím ještě řečeno, že zasahuje do jejich práv, které právní řád chrání. Ježto pak stížnost v části, ve které napadá nař. rozhodnutí se stanoviska hospodářského, netvrdí, která práva st-lů byla porušena, slušelo ji odmítnouti pro nepřípustnost vzhledem k nedostatku základního předpokladu stížnosti k nss-u, totiž porušení subj. práva, jak to stanoví § 2 zák. o ss.

Po právní stránce vytýká stížnost nař. rozhodnutí nezákonnost, kterou spatřuje jednak v tom, že žal. úřad vzal za základ svého rozhodnutí přehledný a zastavovací plán pro Prahu, ač v době podání žádosti st-lů nebyl tento plán ještě min. prací potvrzen a byl tudíž neúčinný, jednak v tom, že úřad přehledného a zastavovacího plánu použil, ač potvrzení plánu min. prací je pouze podmíněné a tudíž nezákonné.

Jak je patrné, obrací se stížnost jedině proti tomu, že žal. úřad použil za základ svého rozhodnutí přehledný a zastavovací plán pro město Prahu. Tu však přehlíží stížnost, že žal. úřad opřel svůj výrok, jímž povolení ke stav. změnám na domě st-lů neudělil, i o skutečnost, že »projektovanými stavebními změnami bylo by úplně znemožněno zřízení loubí, jehož provedení bylo stavebníkům již dřívějším stav. povolením pravoplatně uloženo a k jehož provedení se stavebníci také výslovně zavázali«. Tímto výrokem odkázal tudíž žal. úřad na právní situaci, jež vznikla z dřívějšího platného povolení stavebního, z něhož vyplývá určitá povinnost pro st-le, na jejíž odstranění v povolení žádaných stavebních změn st-le nemají právního nároku. Proti tomuto důvodu nař. rozhodnutí stížnost nevznáší vůbec námitky, ponechávajíc jej nedotčeným. Tento důvod se však jeví v nař. rozhodnutí jako důvod samostatný vedle důvodu druhého, čerpaného z přehledného a zastavovacího plánu, takže, i kdyby důvod na druhém místě uvedený nebyl ve shodě se zákonem, zůstalo by nař. rozhodnutí dostatečně opřeno o neotřesený důvod první.

Ježto tedy námitky ve stížnosti vznesené nejsou s to nař. rozhodnutí zvrátiti a přivoditi jeho zrušení, slušelo již z tohoto důvodu stížnost zamítnouti, aniž bylo třeba zkoumati, zda námitky ve stížnosti té uplatněné jsou důvodny či nikoli.

Č. 11.388.

Učitelstvo (Podk. Rus): Lze zkoušku způsobilosti podle zák. č. 293/1919 Sb. požadovati také na Podk. Rusi?

(Nález ze dne 27. června 1934 č. 13.033.)